

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **D., s. r. o., R.**, Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. R. J., advokátom, M., B., proti odporcom v **1. rade: A., spol. s r. o., M., B.**, IČO: X., zast. JUDr. V. K., advokátom, N., B., v **2. rade: Z. spol. s r. o., M., B.**, IČO: X., v konaní o zaplatenie **24 765,84 Eur (746 095,75 Sk) istiny s príslušenstvom**, o dovolaní odporcu v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. apríla 2008, č. k. 2Cob 4/2008-245, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. apríla 2008 č. k. 2Cob 4/2008-245 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. apríla 2008, č. k. 2Cob 4/2008-245 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 19. júna 2007 č. k. 32Cb 41/2005-207 v spojení s doplňujúcim rozsudkom z 20. novembra 2007, č. k. 32Cb 41/2005-229, v napadnutej časti zmenil tak, že odporcovia v 1. a 2. rade sú povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 109 062,10 Sk istiny s 16,5 % úrokom z omeškania od 8. septembra 2005 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Vo zvyšnej časti odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa potvrdil a rozhodol o trovách konania.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že 1. apríla 2004 uzavreli účastníci konania zmluvu o dielo č. 287/2004, predmetom ktorej bolo dodanie špedičného areálu S. Bratislava,

ktoré navrhovateľ riadne a včas odovzdal. Zmluvne dohodnutá cena diela predstavovala sumu 2 963 100 Sk.

Odporca v 1. rade poukázal 5. januára 2004 na účet navrhovateľa zostatok faktúry č. X., pričom namiesto 123 000 Sk zaplatil 1 233 000 Sk. Navrhovateľ počas konania pred súdom I. stupňa viackrát upravoval petit. Naposledy trval na priznaní istiny v sume 109 062,10 Sk, úrok z omeškania a zmluvnej pokuty vo výške 36 036 Sk.

Z prepočtu odvolacieho súdu porovnaním zaplatených súm zo strany odporcov v 1. a 2. rade a dohodnutou cenou diela, odvolací súd zistil, že navrhovateľ v rámci odvolacieho konania žiadal priznať menej, akoby mu prináležalo, avšak odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu I. stupňa iba čo do istiny v sume 109 062,10 Sk s úrokom z omeškania od 8. septembra 2005 namiesto 12. mája 2004 kedy došlo k vzájomnému stretu pohľadávok, nakoľko bol viazaný odvolacím petitom. Odvolanie čo do nepriznania nároku na zmluvnú pokutu navrhovateľ nepodával, preto sa odvolací súd touto otázkou ani nezaoberal.

Proti rozsudku podal dovolanie odporca v 1. rade a žiadal jeho zrušenie, uviedol, že navrhovateľ si voči odporcom uplatňuje údajne neuhradený zostatok faktúry č. X. vo výške 109 062,10 Sk, avšak si voči odporcom neplatne započítal pohľadávku vo výške 210 458,70 Sk z dôvodu neuhradenia tejto faktúry. Predmetná faktúra bola podľa vyjadrenia odporcu v 1. rade uhradená už 15. januára 2004 v sume 746 095,75 Sk, išlo o duplicitne uhradenú faktúru č. X. a navrhovateľova faktúra č. X. bola splatná až dňom 12. mája 2004. Preto je vylúčené, aby sa odporcovia dostali do akéhokoľvek omeškania s úhradami platieb, nakoľko navrhovateľ disponoval s finančnými prostriedkami odporcov vo výške 746 095,75 Sk nielen pred okamihom splatnosti dotknutej faktúry, ale aj pred okamihom jej vystavenia.

Dovolateľ poukázal aj na tú skutočnosť, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí iba konštatoval, že navrhovateľ žiadal priznať menej, akoby mu prináležalo, a to na základe prepočtu porovnaním zaplatených súm a dohodnutou cenou diela. Toto konštatovanie odvolacieho súdu je podľa názoru dovolateľa nepreskúmateľné, nakoľko je z citovaného odôvodnenia nezistiteľné, ako dospel súd ku svojmu záveru. Pretože odporca v 1. rade je presvedčený, že nielenže uhradil všetko riadne a včas, ale vďaka duplicitnej úhrade sumy 746 095,75 Sk navrhovateľovi uhradil všetky jeho oprávnené pohľadávky skôr, ako bola

lehota ich splatnosti. Preto akákoľvek penalizácia odporcov zo strany navrhovateľa je absolútne nedôvodná. Po prepočítaní všetkých dôvodne fakturovaných súm navrhovateľom a súm odporcami uhradených sú tieto sumy rovnaké a rozdiel medzi nimi nie je predmetných 109 062,10 Sk alebo dokonca vyšší, ako to uviedol odvolací súd. Na základe uvedených skutočností navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 242 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

Dovolací súd je pri preskúmaní právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu viazaný rozsahom dovolacieho návrhu a uplatnený dovolacím dôvodom.

Viazanosť dovolacieho súdu dôvodom uvedeným v dovolaní sa prejavuje nielen vo viazanosti dôvodom zodpovedajúcim niektorému v zákone vymedzenému dovolaciemu dôvodu, ale predovšetkým vo viazanosti tým, ako bol tento dovolací dôvod v dovolaní opísaný, t. j. uvedenie okolností, z ktorých dovolateľ usudzuje, že uvedený dovolací dôvod je daný.

Dovolateľ predovšetkým namieta, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí iba konštatoval, že navrhovateľ žiadal priznať menej, akoby mu prináležalo, a to na základe prepočtu porovnaním zaplatených súm a dohodnutou cenou diela. Z odôvodnenia rozhodnutia však nie je možné zistiť, ako dospel súd ku svojmu záveru.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že k porušeniu dovolateľovho základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu došlo najmä tým, že toto napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne vecné a právne odôvodnenie, nemožno z neho zistiť dôvody, pre ktoré súd v časti zmenil a v časti potvrdil rozsudok prvostupňového súdu.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také

odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

V zmysle uvedeného riadny chod spravodlivosti zaväzuje súdy na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Nepreskúmateľné súdne rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.

K tomuto procesnému právu účastníka zodpovedá podľa § 157 ods. 2 O. s. p. (podľa § 211 ods. 2 O. s. p. platí tiež pre odvolacie konanie) povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch rozhodnúť, ale tiež vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Iba takéto rozhodnutie je súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť postup súdu. Ak tak súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie vadou spočívajúcou v tom, že účastníkovi konania postupom súdu odníme možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) a súčasne postupuje aj v rozpore čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal posúdením obsahu napadnutého rozhodnutia z uvedených hľadísk.

Podrobným preskúmaním odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tieto otázky nespĺňa. Z tohto odôvodnenia, ako to poukazuje i dovolateľ, nemožno zistiť žiadne vecné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti zmenil tak, že odporcovia v 1. a 2. rade sú povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 109 062,10 Sk istiny s 16,5 % úrokom z omeškania od 8. septembra 2005 do zaplataenia a vo zvyšnej časti rozsudok súdu I. stupňa potvrdil. Súd v rozhodnutí iba konštatuje, že z jeho prepočtu porovnaním zaplatených súm zo strany odporcov v 1. a 2. rade a dohodnutou cenou diela zistil, že navrhovateľ v rámci odvolacieho konania žiadal priznať menej, akoby mu prináležalo. Z rozhodnutia nie je zrejmé, aká bola cena diela, kedy, akým spôsobom (zaplatením, či započítaním pohľadávky) a v akom rozsahu povinnosť odporcov vyplývajúca zo zmluvy o dielo zaplatiť cenu diela zanikla. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, na základe akých konkrétnych údajov odvolací súd dospel k záveru, že odporcovia celkom nezaplatil cenu diela. Odvolací súd

v napadnutom rozsudku nedal preto odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, a nemožno ho preto považovať za také, ktoré zodpovedá požiadavke plnej realizácie základného práva účastníka na spravodlivý proces.

Uvedeným postupom tak odvolací súd obmedzil dovolateľa v jeho práve na spravodlivé konania, v dôsledku čoho mu takýmto postupom odňal možnosť konať pred súdom. Dovolanie dovolateľa, podané z tohto dôvodu, je preto opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. apríla 2008, č. k. 2Cob 4/2008-245 podľa § 243b O. s. p. v spojení s § 242 ods. 2 písm. c/ O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ustanovenie § 243 ods. 1 O. s. p. rozhodne znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný

V Bratislave 11. novembra 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L. B.